

ГІМНАЗІЙНА ТВОРЧІСТЬ

**Тобі, люба моя дитино,
в день отримання з моїх рук Атестаата
зрілості присвячується...**

Я примружую очі і бачу тебе: ти мандруєш чудовим полем,
Ти всміхаєшся травам, ти вмиваєшся вітром,
Твої вії запилені сяйвом рожевої зірки,
Тебе птахи навчають літати.
І душа твоя просить у серце зірку...
І далека заобрійна скеля тебе не лякає,
Ти її обійдеш, можеш навіть її облетіти.
Спів душі розквіта знов і знову,
Бо душа твоя просить у серце зірку...
І ось скеля уже заступила тобі дорогу.
Щось жорстоко за крила твої тримає...
Так, дитино, часом буває, коли схибив, йдучи до мети.
Стука в серце твоє неминучість,
І безмірність сумління, безмежність, безвихідь...
І дороги назад немає, вона щезла в холодній пронизливій млі...
Та душа твоя просить у серце зірку...
І нелюдським зусиллям ти вершину, мов прірву, долаєш,
І в миттєвості лету, сягнувши небес,
Щем відчуєш солодкий п'яного натхнення –
Це у серці твоїм забила рожева зірка...
Ця хвилинка – жаданий ковток для вуст твоїх спраглих,
Мить ця – довічний твій оберіг,
Бо завжди в перехресті життєвих доріг,
Ти шукатимеш шлях свій єдиний.
Вір, дитино, мені: він єдиний, бо справжній.

Твоя Світлана Василівна

Світлана МЕЛЬНИК

Україно свята, Батьківщино козацтва...

Україно свята, Батьківщино козацтва –
Горда й вольна дочка у Небесного Батька!
Над твоїми омитими кров'ю степами
Божа Матір розгорне покров з молитвами.
Пресвята Богородице, світла, як сонце,
Помолись за загиблих у рідній сторонці,
Дай героям наснаги боротись за волю,
Поможи в боротьбі за щасливу долю!
Помолись за своїх найвірніших синів,
Сіль та гордість землі – січових козаків.

Слава подвигів їхніх вовік не згасає,
Зі сторінок історії вогняно сяє.
Світло це незгасиме – то ворогу муки:
Не тягніть до України загарбницькі руки!
Встане братство козацьке у лаву єдину,
Буде ворога гнати аж ген без упину,
Надає по руках та й відіб'є охоту
Зустрічатись з синами козацького роду!
Ще з часів заснування Січі на Дніпрі
Берегли рідну землю хвацькі козаки,
Захищали батьків, свої любі родини,
Та в степу українському кожна билину.

Тож згадаймо славетних синів України,
Що палкіш за життя славу й волю любили,
Що у бій підіймали козацькі війська,
Хай же пам'ять про них у серцях не згаса.
Згадаймо Івана Сірка, Богуна,
Івана Мазепу, Полуботка Павла,
Дмитра Вишневецького-Байду,
Що з честю загинули за правду.
Згадаймо Гетьманщини славу годину,
Хмельницького вільну козацьку країну.

Я відверто і з гордістю можу сказати,
Я – козацького роду, мене не здолати!
Не здолати нащадків славетного Байди,
Дух козацький у серці – це сила назавжди.
Хоч маленька козачка, та духом як криця,
Хай життя Батьківщині моє присвятиться!
Всі ми, браття та сестри, козацького роду!
Україну прославим, здобудем свободу!

Юлія БАЙДА